

Jeg ved ikke, om jeg hørte helt rigtigt, men hr. Duetoft spurgte, sådan som jeg opfattede det, her fra talerstolen, om det ikke var bedre, at vi sørgede for, at de unge knokler alt, hvad de kan, mens de er unge, og når de stifter familie, så kan de trække sig lidt længere tilbage. Jeg må sige til hr. Peter Duetoft, at unge mennesker også får børn.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg kan fortælle hr. Jens Rohde, at jo ældre man bliver, jo ældre bliver de yngre.

Naturligvis er dem, vi taler om, unge mennesker oppe i 20'erne. Det er vel blevet mere og mere normalt, at man venter med at få børn, til man er færdig med uddannelsen, eller venter med at etablere familie, til man er sidst i 20'erne og sådan har fået tingene på plads og har knoklet lidt i en tid. Jeg tror, at bl.a. IT-branchen kender noget til det. Når man så er sidst i 20'erne, så begynder man at stifte familie.

Jeg tror faktisk, at man længe kan diskutere barselorloven. Man kan også diskutere, om der ikke er negative sider ved den, f.eks. muligheden for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Et eller andet sted undrer jeg mig i øvrigt over V og K's udspil, for jeg kan huske, at de mange gange i efterlønsdiskussionerne har sagt, at efterlønnen skulle fjernes, fordi vi har brug for arbejdskraften. Nu kommer de så og forlænger barselorloven, og så har vi åbenbart ikke brug for den arbejdskraft, men det er så noget andet.

Men jeg tror i virkeligheden, at det rigtige svar på de forslag, vi gav her, det effektive svar, er den der fleksibilitet over årene, og det, vi forestiller os, og vi har før foreslået det, er faktisk den samme ordning, som man har til pensionsopsparing, hvor man med skattefradrag i en årække kan binde penge og så derefter bruge de penge til at få nedsat tid. Jeg tror, de fleste børnefamilier ville være lykkelige for at kunne få det på denne måde. Men det kan vi diskutere.

Med hensyn til om CD sprænger et forlig: Jamen det er da rigtigt, at det er mange år siden, der er lavet et folkeskoleforlig, og man har vel lov til at sige, at nu synes vi, at det her er forældet. Der skal andre boller på suppen.

Det, vi har sagt, er, at man bør tage den diskussion efter næste valg. Det vil sige, at vi sidder i forliget til og med valget. Og så får vi diskussionen dér. Jeg ved ikke, hvor mange folkeskoleforlig, men det første, jeg oplevede, var det der rædselsfulde 1975-forlig, som CD vendte sig

voldsomt stærkt imod. Der var der ikke tale om, at man af og til havde lov til at få at se, om skolen er løbet af sporet.

Og vi mener faktisk, at skolen er blevet forældet med de ting, der er kommet, den udvikling, der er kommet rundt om. Der er fuldstændig forvirring hos mange unge mennesker, hvor der skulle være mere samling i dagligdagen, og mange internationale undersøgelser viser, at man jo nok er nødt til øge undervisningstiden i de basale fag i Danmark. Det mener vi giver anledning til, at vi skal have diskussionen, og det synes jeg ikke, SF skal blive så hysterisk over. Det er vel aldrig dårligt, at et parti siger, det er i orden, at det her ikke længere er tidssvarende.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi er nogle partier, der har øvet os i at holde sammen de sidste 25 år, for det handler jo om, at vi ikke skal udsætte en folkeskole, der drejer sig om 500.000 børn, for 90 tilfældige mandater, der kan få et flertal i en konkret situation.

Jeg kan forstå, at CD holder fast i, at de ikke ønsker at fortsætte folkeskoleforliget efter næste valg. Jeg må så derfor spørge: Hvad er årsagen til, at CD så tilsyneladende ønsker at hænge fast i folkeskoleforliget indtil næste valg? Hvorfor ikke gå nu?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det skal jeg såmænd sige til fru Anne Baastrup. Vi vil gerne gøre arbejdet færdigt, og vi synes, det er rimeligt at skille ved en valgperiode. Det synes vi er rimeligt, når det drejer sig om forlig. Det er den normale forligsprocedure herinde, at man opsiger forlig eller træder ud af dem i forbindelse med en valgperiode.

Så vil jeg godt sige, at det jo ikke er et argument i sig selv, at der går 500.000 børn i folkeskolen. Derfor kan den jo godt være forstenet. Og jeg ved ikke, hvor fru Anne Baastrup bevæger sig, men jeg og fru Susanne Clemensen og de andre CD'ere har i hvert fald bevæget os rundt til steder, hvor vi oplever forældre efter forældre, lærere efter lærere, unge mennesker efter unge mennesker, der siger, at det her kan jo ikke længere gå, for der er de og de og de og de problemer.

Skulle vi så sige: Åh nej, åh nej, de skal ikke udsættes for 90 mandaters sving. Puha, puha, nej, vi holder fast i det, selv om det er forstenet og forældet. Nu må fru Anne Baastrup altså hol-